

Sygn. akt: C 735/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 maja 2023 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	sędzia Bogdan Tężycki
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Magdalena Hausman

po rozpoznaniu w dniu 18 maja 2023 r. w Grudziądzu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **sp. z o.o. z siedzibą w W.**

przeciwko (...) **S.A. z siedzibą w S.**

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1.417 zł (jeden tysiąc siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie za okres od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;
3. nakazuje ściągnąć od powoda na rzecz Skarbu Państwa – kasy Sądu Rejonowego w Grudziądzu kwotę 193,45 zł (sto dziewięćdziesiąt trzy złote 45/100) tytułem wydatków, których tymczasowo pokrył Skarb Państwa.

Sygn. akt I C 735/21

UZASADNIENIE

Powód - (...) sp. z o.o. **z siedzibą w W.** wniósł o zasądzenie od (...) S.A. z siedzibą w S. kwoty 3 387,92 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 8 .03.2021 roku do dnia zapłaty oraz zwrot kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał ,że w dniu 23.01.21 roku w wyniku zdarzenia komunikacyjnego uległ uszkodzeniu samochód marki C. (...) o nr rejestracyjnym (...) należący do świadka M. O. (1) a sprawca wypadku posiadał wykupioną polisę OC u pozwanego. Szkoda została zakwalifikowana jako częściowa i ubezpieczyciel wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie w wysokości 8.912,08 zł. W dniu 16.02.2021 roku poszkodowany dokonał cesji praw zbywając na powoda wierzytelność w stosunku do pozwanego z tytułu odszkodowania za koszty naprawy uszkodzonego pojazdu. Według strony powodowej doszło do szkody całkowitej a nie częściowej , ponieważ koszt naprawy oszacowano na kwotę 20.512,33 zł netto , wartość pojazdu przed szkodą na kwotę 17.900,00 zł a wartość wraku na kwotę 5.600,00 , stad też pozwany powinien zapłacić jeszcze kwotę dochodzoną w pozwie (17.900,00 – 5600,00 = 12.300,00 – 8.912,08= 3.387,92).

Pozwany – (...) S.A. z siedzibą w S. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W przypadku powołania biegłego pozwany wskazał na jaką okoliczność winien zostać powołany. Pozwany nie kwestionując swojej odpowiedzialności gwarancyjnej wskazał, iż przeprowadził postępowanie likwidacyjne, które doprowadziło do ustalenia, że koszty naprawy 13 letniego samochodu w wysokości 8.912,08 zł pozwalają na przywrócenie pojazdu do stanu poprzedniego sprzed wypadku. W tej wysokości pozwany wypłacił właścicielowi uszkodzonego samochodu należne odszkodowanie. Przy wyliczeniu należnego odszkodowania pozwany uwzględnił wiek pojazdu, stopień wyeksploatowania części oraz prostotę konstrukcji uszkodzonych elementów.

Sprawa została rozpoznana w postępowaniu uproszczonym (k.1).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 23 stycznia 2021 roku pojazd C. (...) nr rej. (...) uczestniczył w kolizji drogowej, w wyniku czego doszło do uszkodzenia ww. pojazdu. Sprawca kolizji objęty był ochroną ubezpieczeniową świadczoną przez (...) S.A. z siedzibą w S. . Ubezpieczyciel wypłacił poszkodowanemu świadkowi M. O. (2) kwotę 8.912,08 zł brutto tytułem odszkodowania a w wyniku sprzedaży wierzytelności dodatkowo 1.000,00 zł.

Dowody : akta szkodowe CA21/6163/21 k.83,

Aneks Nr (...) do umowy cesji z dnia 16.02.2021 roku, k.22.

)

W dniu 16 lutego 2021 roku świadek M. O. (2) przeniósł na (...) sp. z o.o. wierzytelność wynikającą z kolizji z dnia 3 stycznia 2021 roku tj. prawo pozostałej części do odszkodowania z tytułu kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu i utraty wartości handlowej pojazdu bądź w zależności od ustalenia wartości pojazdu kosztów naprawy z tytułu różnicy pomiędzy wartością pojazdu w stanie nieuszkodzonym a wartością jego pozostałości wraz z wszelkimi prawami z nią związanymi.

Dowody: umowa cesji z dnia 16 lutego 2021 r. k. 8-8v.,

oświadczenie Vat z dnia 17 lutego 2021 r. - k.9.

aneks nr (...) zawart dnia 16 lutego 2021 r.- k. 22

Pismem z dnia 22 marca 2021 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 3.387,92 zł w terminie 5 dni od dnia doręczenia pisma. Jako załącznik do wezwania stanowiła kalkulacja naprawy sporządzona na płycie CD.

Dowód: wezwanie do zapłaty - k. 23.

kalkulacja naprawy – k.24.

Świadek M. O. (2) był właścicielem pojazdu marki C. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Nie był on pierwszym właścicielem i najprawdopodobniej był sprowadzony do kraju z zagranicy. Samochód był samodzielnie serwisowany przez świadka, gdyż miał on odpowiednią wiedzę. Przed kolizją z dnia 23 stycznia 2021 roku dla przedmiotowego samochodu były wykonane trzykrotnie kalkulacje naprawy pojazdu: w dniach 2.06.2015 roku, 27.04.2020 roku i 02.06.2020 roku, co świadczyłoby, że samochód był co najmniej trzykrotnie uszkodzony. Samochód został naprawiony przez właściciela pojazdu we własnym zakresie systemem gospodarczym bez udziału warsztatu samochodowego. Właściciel samochodu w związku z naprawą szkody z dnia 23.01.2023 roku użył do naprawy zarówno części nowych, jak i używanych.

Dowód: zeznania świadka M. O. (2) - k. 66-66v

opinia biegłego S. D. k. 88-91.

Hipotetyczne koszty naprawy pojazdu marki C. (...) biegły określił na kwotę 11.400,00 zł , przy przyjęciu ,że doszło do szkody całkowitej. Koszt naprawy pojazdu określono w oparciu o średnie stawki warsztatów nieautoryzowanych na rynku (...) przy zastosowaniu nowych , oryginalnych , sygnowanych logo producenta części zamiennych. W II wariancie biegły ustalił koszt naprawy pojazdu przy uwzględnieniu wysokości rabatów na części , materiały i robociznę oraz cen , za które pozwany proponował naprawę pojazdu na kwotę 11.103,54 zł

Dowód: opinia biegłego sądowego mgr. inż. S. D. - k. 86-122.

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o okoliczności bezsporne, dowody z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy i aktach szkody, przesłuchania świadka M. O. (2), a także na podstawie opinii biegłego mgr. inż. S. D..

Sąd uznał za wiarygodne dokumenty zgromadzone w toku postępowania. Prawdziwość dokumentów nie budziła bowiem wątpliwości i nie była kwestionowana przez strony.

Sąd dał wiarę przesłuchanemu w sprawie świadkowi, ponieważ jego zeznania były spójne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Sąd w całości podzielił opinię biegłego S. D., gdyż była ona rzetelna, jasna, kategoryczna oraz niesprzeczna , jednakże w zasadniczej części z przyczyn wskazanych w dalszej części uzasadnienia okazała się nieprzydatna do rozstrzygnięcia sprawy.

W myśl art. 509 § 1 k.c., wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (art. 509 § 2 k.c.). Zdaniem Sądu powód wykazał należyte nabycie wierzytelności i posiada legitymację czynną w niniejszej sprawie. Legitymacja czynna powoda nie była kwestionowana przez pozwanego.

W myśl art. 822 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Zgodnie z art. 34 ustawa z dnia 22 maja 2003 r.

o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 2277) z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz

lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną

w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia.

Przechodząc do wskazania przyczyn odmowy ochrony prawnej stronie powodowej w niniejszej sprawie należy mocno zaakcentować ,że ugruntowane orzecznictwo Sądu Najwyższego , zgodnie z którym należne poszkodowanemu odszkodowanie powinno odpowiadać **wartości hipotetycznej niezbędnych i ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy** nie znajdzie automatycznego zastosowania w przypadku zbycia wierzytelności z tytułu odszkodowania nabywcy, który profesjonalnie zajmuje się skupem roszczeń ze szkód komunikacyjnych, w szczególności , gdy poszkodowany dokona naprawy pojazdu w sposób, który w ocenie samego poszkodowanego przywrócił go do stanu poprzedniego. Ugruntowana linia orzecznicza Sądu Najwyższego ma na celu ochronę uzasadnionego interesu poszkodowanego , w szczególności poszkodowanego będącego osobą fizyczną. Z takiej samej ochrony nie mogą korzystać osoby , które jako profesjonalisci zajmują się skupem wierzytelności z tytułu szkód komunikacyjnych . Taka linia prezentowana jest w najnowszym orzecznictwie Sądu Okręgowego w Toruniu (**Vide** :

wyrok z dnia 23 listopada 2022 roku w sprawie VIII Ca 593/22 , wyrok z dnia 30 grudnia 2022 roku w sprawie VIII Ca 1010/22).

Z jednoznacznych zeznań świadka M. O. (2) wynika ,że naprawy dokonał sam systemem gospodarczym a do naprawy użył również części używane. Obecnie samochód został całkowicie naprawiony i jest w jego posiadaniu . Samochód wprawdzie został zakupiony przez świadka w Polsce , ale wcześniej był sprowadzany z zagranicy . Był on kolejnym właścicielem a przedmiotowy samochód wcześniej uczestniczył w kolizji drogowej . Wyplacone po szkodzie z dnia 23.01.2021 roku odszkodowanie nie wystarczyło na naprawę samochodu., ale nie pamięta jaki był ostateczny koszt naprawy. Z ustaleń Sądu wynikało również ,że przedmiotowy samochód był samochodem starym blisko 13 letnim , nie miał pełnej historii serwisowej, naprawiany był poza autoryzowanymi warsztatami z wykorzystywaniem części nieoryginalnych a nawet z użyciem części używanych w przypadku chociażby ostatecznej naprawy. Ponadto z materiału dowodowego nie wynikało, aby świadek M. O. (3) kwestionował wysokość wyplaconego odszkodowania i podejmował działania w celu weryfikacji przyznanej kwoty a także ,że na skutek dokonanej przez siebie naprawy nie przywrócił samochodu do stanu sprzed wypadku.

W kontekście powyższych zeznań i ustaleń Sądu nieuzasadnione jest domaganie się i wykazywanie wysokości odszkodowania w oparciu o kalkulację naprawy przy uwzględnieniu nowych , oryginalnych ,sygnowanych logo producenta części zamiennych. Nieuprawnione jest również ustalenie wysokości odszkodowania **metodą dyferencyjną** , skoro naprawy de facto przywracającej stan pojazdu sprzed kolizji dokonał sam poszkodowany systemem gospodarczym. Pozwany sam zdecydował się na naprawę i tym samym na rozliczenie szkody jako częściowej. Ciążący na ubezpieczycielu obowiązek odszkodowawczy nie może abstrahować od faktu czy poszkodowany dokonał naprawy oraz czy i jakim kosztem to uczynił . Górną granicę obowiązku naprawienia szkody wyznacza tylko faktyczny , rzeczywisty koszt naprawy a nie hipotetyczny koszt jej naprawienia . Wynika to z zasady ,że w wyniku naprawy szkody przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej nie może dojść do bezpodstawnego wzbogacenia kosztem pozwanego. (**Vide** : wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 22 lutego 2007 , Sygn.akt I ACa 1179/06) . Inaczej ujmując wysokość odszkodowania może być ustalana w dwojaki sposób zależnie od tego czy naprawa została wykonana czy też pojazd był nie naprawiany. W momencie zaistnienia zdarzenia wywołującego szkodę w majątku powstaje uszczerbek(strata w rozumieniu art.361§ 2 k.c. ,której wysokość ustala się dokonując porównania stanu majątku poszkodowanego bezpośrednio przed zdarzeniem wywołującym szkodę i stanu majątku po tym zdarzeniu), którego wartość wyraża kwota odpowiadająca kosztom przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego. Koszty te mogą być ustalone hipotetycznie. W momencie natomiast dokonania naprawy zmienia się charakter szkody. Porównanie majątku poszkodowanego sprzed zdarzenia szkodowego i po nim prowadzi w tej sytuacji do ustalenia, że różnica w majątku nie wynika z faktu uszkodzenia samochodu poszkodowanego , lecz wyraża się wysokością kwoty wydatkowanej na dokonanie naprawy. Skutkiem tego po dokonaniu naprawy nie jest dopuszczalne ustalenie wartości hipotetycznej naprawy samochodu . Strata nie wynika już bowiem z faktu ,że poszkodowany posiada uszkodzony samochód, ale z faktu , że jego majątek został pomniejszony o konkretną kwotę zapłaconą na jego naprawę.

W sytuacji , gdy poszkodowany naprawił samochód a wcześniej nie kwestionował wysokości odszkodowania cesjonariusz powinien udowodnić. zgodnie z rozkładem ciężaru (art.6 k.c.) ,że wyplacone odszkodowanie nie wystarczyło cedentowi dla przywrócenia pojazdu do stanu sprzed wypadku , jakie rzeczywiste koszty poszkodowany poniósł na naprawę swego samochodu a w przypadku, gdy rzeczywiste koszty naprawy były wyższe od wyplaconego przez ubezpieczyciela odszkodowania, to o jaką kwotę . Tylko udowodnienie wysokości tej różnicy mogło doprowadzić do uwzględnienia powództwa i tylko w tej wysokości. Opinia biegłego zarówno w wariantcie I , jak II nie mogła stanowić skutecznego dowodu do wykazania zasadności dochodzonego roszczenia, nie tylko z tego powodu ,że kalkulacja naprawy była tylko czysto hipotetyczna ,ale także, że do wyceny przyjęto wyłącznie wartości nowych części , tymczasem poszkodowany naprawiał samochód także częściami używanymi.

W tej sytuacji zgłoszone powództwo co do zasady , jak i wysokości jako nieudowodnione należało oddalić.

O kosztach procesu orzeczono teraz w pkt 2. wyroku na podstawie

art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99 k.p.c. zasądzać je od powoda na rzecz pozwanego całość kosztów procesu .Poniesione przez pozwanego koszty procesu wyniosły 1.417,00 zł. Składały się na nie : koszty zastępstwa procesowego (900,00 zł), zaliczka na biegłego (500,00 zł) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa 17,00 zł). Rozstrzygnięcie z pkt 3 uzasadnione jest treścią art.83§ 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2022r , poz.1125).